herpy

ŻABY

Red-eyed Green Treefrog

Ranoidea chloris

Ranoidea chloris to piękna, intensywnie zielona rzekotka o długości 5-7 cm, pochodząca z lasów deszczowych i wilgotnych lasów wzdłuż wschodniego wybrzeża Australii. Ma żółty brzuch, fioletowe uda i czerwone oczy, a żyje wysoko w koronach drzew, przez co poza okresem rozrodu widuje się ją rzadko. Wiedza o jej utrzymaniu jest skąpa, dlatego opiera się ona na doświadczeniach z pokrewnymi australijskimi rzekotkami.

Rodzina: Pelodryadidae Dawna nazwa: *Litoria chloris; Chlorohyla chloris* **Słabe toksyny skórne**

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**5-7 cm** długość od pyska do kloaki
Długość życia	**5-10 lat**
Aktywność	**W nocy**
Tryb życia	**Nadrzewny**
Środowisko	**Las deszczowy i lasy i łąki strefy umiarkowanej**
Toksyny skórne	**Słabe** Umyj ręce po kontakcie i trzymaj palce z dala od oczu i ust
Trudność	**Średnio zaawansowany**

HODOWLA

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** D × S × W dla 2 dorosłych osobników
Temperatura w dzień	**22-27 °C**
Temperatura w nocy	**16-20 °C**
Wilgotność	**70-90%**
Woda	**Część wodna** głębokość 5-10 cm
UVB	**Opcjonalne** Strefa Fergusona 1
Pokarm	**Owady**
Utrzymanie	**Pojedynczo, w parach lub w grupach**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Jajorodny**
Rozwój	**Kijanki w wodzie**
Miejsce składania jaj	**W wodzie**
Liczba jaj w zniesieniu	**50-500**
Zniesienia w roku	**1-5**
Okres larwalny	**41-90 dni** od wyklucia do metamorfozy
Pokarm larw	**Glony i rośliny i gotowa karma**
Opieka nad potomstwem	**Brak**

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Niewymieniony**
IUCN	**Najmniejszej troski (LC)**

O gatunku

Ranoidea chloris to duża, smukła rzekotka. Samce mierzą 5-6 cm od pyska do kloaki, a samice są nieco większe i osiągają 6-7 cm. Grzbiet jest gładki i jasnozielony, brzuch cytrynowożółty z ziarnistą skórą, a tylna strona ud ma barwę od głęboko fioletowej po niebieskoczarną. Kończyny są w dużej mierze żółte; zielony kolor występuje tylko na górnej stronie przedramienia i na podudziu. Oczy są złote pośrodku i ku brzegom przechodzą w czerwień lub pomarańcz, a źrenica jest pozioma. Błona bębenkowa jest wyraźna, a palce rąk i stóp mają duże przylgi. Palce rąk są spięte błoną pławną do trzech czwartych długości, a palce stóp niemal do samych końców.

Kijanki są szarobrązowe do ciemnobrązowych, czasem ze złotawym paskiem wzdłuż boku, i osiągają do 5 cm długości.

Gatunek opisano w 1892 roku jako *Hyla chloris*. Od tego czasu był przenoszony między kilkoma rodzajami, a w starszej literaturze i w hobby figuruje jako *Litoria chloris*; nowsze opracowania zaliczają go do rodzaju *Chlorohyla*. *Ranoidea xanthomera*, występująca na północ od Proserpine, jest do niego tak podobna, że dawniej oba taksony uznawano za jeden gatunek; różnica polega na tym, że *R. xanthomera* ma tylną stronę ud pomarańczową zamiast fioletowej.

Toksyny skórne: wydzielina skóry zawiera peptydy (caeryny) o działaniu przeciwbakteryjnym. Gatunek nie jest znany jako toksyczny dla ludzi, ale wydzielina jest biologicznie czynna. Po kontakcie umyj ręce i nie dotykaj potem oczu ani ust.

Czytaj więcej: Odchów kijanek

Występowanie i środowisko

Ranoidea chloris występuje wzdłuż wschodniego wybrzeża Australii i na pobliskim zapleczu, od okolic Sydney w Nowej Południowej Walii na północ aż po Mackay i Proserpine w środkowo-północnym Queenslandzie. Na północ od Proserpine zastępuje ją blisko spokrewniona *Ranoidea xanthomera*. Zasięg jest wąski i podąża za strefą przybrzeżną, gdzie las deszczowy i wilgotny las sięgają aż do morza.

> **Naturalny zasięg:** Australia.

ŚRODOWISKO

Ranoidea chloris żyje w subtropikalnym lesie deszczowym, wilgotnym lesie sklerofilowym (wysokim lesie eukaliptusowym z gęstym podszytem) i na skrajach lasów. Spotyka się ją także na zalewanych łąkach przy ciekach, w odrastającym lesie i na pobliskich terenach rolniczych. Większość roku spędza wysoko w koronach drzew i właśnie dlatego niewiele wiadomo o jej codziennym życiu i o tym, czym się żywi. Należy przyjąć, że jak inne rzekotki odżywia się owadami.

Najczęściej widuje się ją w okresie rozrodu, który przypada na wiosnę i lato, od października do lutego, w trakcie i po ulewnych deszczach. Samce nawołują z płytkiej, stojącej wody: okresowych stawów, rowów przydrożnych, stawów przy gospodarstwach, jezior i spokojnych rozlewisk przy rzekach. Głos to seria długich, jęczących dźwięków "aaa-rk", zakończona miękkim trelem. Klimat jest ciepły i wilgotny, z deszczowym latem i chłodną, suchszą zimą. Dokładne wartości temperatury i wilgotności dla tego gatunku nie są udokumentowane.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

Hodowla

TERRARIUM

Wiedza o utrzymaniu *Ranoidea chloris* jest skąpa. Podane tu zalecenia opierają się na klimacie obszaru występowania oraz na doświadczeniach z pokrewnymi australijskimi rzekotkami *Ranoidea caerulea* i *Ranoidea splendida*. Liczby zostały zaczerpnięte właśnie stamtąd.

Para potrzebuje terrarium o wymiarach co najmniej 45 × 45 × 60 cm. Mała grupa 3-4 osobników wymaga co najmniej 60 × 45 × 60 cm. Wysokość jest ważniejsza niż powierzchnia dna, ponieważ gatunek żyje w koronach drzew i się wspina. Pokrywa musi szczelnie przylegać i zapewniać dobrą wentylację, bo żaby świetnie potrafią uciekać.

Urządź terrarium mocnymi, gładkolistnymi i nietoksycznymi roślinami, takimi jak *Philodendron*, *Monstera*, bromelie i epipremnum, a jako miejsca do siedzenia i wspinaczki rozmieść gałęzie i korę korkową. Podłożem może być włókno kokosowe, drobna ziemia lub gołe szklane dno; unikaj żwiru i drobnych kamyków, które żaba może połknąć. Zapewnij kilka zacienionych miejsc wysoko w terrarium. Trzymaj razem tylko osobniki tej samej wielkości, bo duże żaby zjadają mniejsze.

TEMPERATURA

W dzień temperatura powinna wynosić 22-27 °C, a w nocy 16-20 °C. Chłodna noc jest naturalna, bo na obszarze występowania noce są chłodniejsze niż w północnej Australii. Podane wartości są szacunkiem opartym na klimacie obszaru występowania.

Ogrzewaj słabą żarówką grzewczą umieszczoną na jednym końcu lub sterowaną termostatem matą grzewczą na bocznej ścianie. Żaba nie może mieć możliwości siedzenia bezpośrednio na źródle ciepła. Umieść jeden termometr wysoko, a drugi na dole przy podłożu, bo ciepło gromadzi się u góry. Temperatura nie może przez dłuższy czas przekraczać 30 °C, należy też

unikać zastoju ciepłego powietrza. Właściwe zimowanie nie jest udokumentowane.

WILGOTNOŚĆ I ZRASZANIE

Wilgotność powietrza powinna wynosić 70-90 %. Zraszaj terrarium raz dziennie, najlepiej wieczorem, gdy żaba się budzi, i pozwól podłożu nieco przeschnąć między zraszaniami. Duża, stała część wodna utrzymuje wilgotność i wtedy wystarczy zraszanie co 3-4 dni.

Używaj deszczówki lub wody z kranu, która odstała kilka dni albo została uzdatniona z chloru. Dobra wentylacja jest równie ważna jak wilgotność: zastój wilgotnego powietrza prowadzi do infekcji skóry i problemów z drogami oddechowymi.

WODA I JAKOŚĆ WODY

Ranoidea chloris rozmnaża się w płytkiej wodzie, dlatego stała część wodna lub duża, płaska miska z wodą dobrze odpowiada temu gatunkowi. Głębokość wody powinna wynosić 5-10 cm i musi być łatwe wyjście, np. po gałęziach lub płaskich kamieniach, bo żaba nie pływa zbyt dobrze. Wodę trzeba często wymieniać, ponieważ żaba ją brudzi, a mały filtr może utrzymać w czystości większą część wodną.

Używaj deszczówki lub odchlorowanej wody z kranu i nigdy nie stosuj w terrarium mydła ani środków czystości, bo płazy wchłaniają substancje przez skórę.

OŚWIETLENIE I UVB

Gatunek potrzebuje światła dla roślin i stałego rytmu dobowego z 12-14-godzinnym dniem i ciemnymi nocami. Świetlówki lub LED grzeją mniej niż żarówki. UVB jest opcjonalne; jeśli go używasz, źródło powinno być słabe (strefa Fergusona 1) przy obfitym cieniu, a świetlówkę wymienia się co pół roku. Ponieważ gatunek żyje wysoko w koronach drzew, powinien mieć możliwość siedzenia w cieniu pod najwyższymi liśćmi.

Czytaj więcej: Światło i UVB

ŻYWIENIE

Pokarmem są żywe owady: świerszcze, szarańcza wędrowna, muchy, ćmy, karaczany dubia i w mniejszej ilości mączniki. Ofiara nie może być dłuższa niż odległość między oczami żaby. Wybieraj mączniki tuż po linieniu, bo są najłatwiejsze do strawienia. Owady karmowe trzeba dobrze nakarmić przed podaniem żabie i oprószyć preparatem wapniowym i witaminowym.

Młode karmi się codziennie muszkami owocowymi, małymi świerszczami i muchami domowymi. Dorosłe karmi się dwa-trzy razy w tygodniu taką ilością, jaką zjedzą w 10-15 minut. Żaby mogą się otłuścić; fałd tłuszczu nad błoną bębenkową jest oznaką przekarmienia.

Czytaj więcej: Zwierzęta karmowe: utrzymanie i hodowla

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

Gatunek jest aktywny nocą i bez problemu przystosowuje się do niewoli. Przy regularnym kontakcie często staje się spokojny, ale źle znosi częste branie do ręki, bo ma delikatną skórę. Bierz żabę do ręki tylko wtedy, gdy to konieczne, mokrymi dłońmi bez resztek mydła, albo użyj czystego, przezroczystego pojemnika. Potem umyj ręce.

Żaby można trzymać pojedynczo, w parach lub w małej grupie osobników podobnej wielkości. Samce głośno nawołują w nocy, zwłaszcza gdy rośnie wilgotność, więc terrarium nie nadaje się do sypialni.

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Samice są większe od samców: samice mierzą 6-7 cm, a samce 5-6 cm. Samce mają worek rezonansowy i nawołują w nocy. Wiek i wielkość w momencie osiągnięcia dojrzałości płciowej nie są udokumentowane. Młodych osobników nie da się rozpłciować, więc mała grupa daje największą szansę na parę.

GODY I KOPULACJA

W naturze gatunek rozmnaża się po ulewnych deszczach wiosną i latem, od października do lutego. Nastrój godowy można wywołać tak jak u *Ranoidea caerulea* i *Ranoidea splendida*: przerwij zraszanie na 5-6 tygodni, obniż temperaturę do około 22 °C, a oświetlenie do 10 godzin dziennie, i zapewnij 10 cm wody. Następnie stopniowo wróć do normalnych warunków i intensywnie zraszaj. Samica może składać jaja do pięciu razy w sezonie.

JAJA I KIJANKI

Samce nawołują, a para łączy się w ampleksusie w płytkiej wodzie. Jaja składane są w grudkach lub pojedynczo, wplecione w roślinność przy powierzchni wody. Zniesienie liczy do 500 jaj. Najniższa liczba nie jest udokumentowana; 50 w zestawieniu to szacunek.

Kijanki są szarobrązowe i osiągają do 5 cm długości. Często przebywają przy dnie i żywią się glonami oraz suchym pokarmem dla ryb akwariowych. Karm je codziennie, często wymieniaj wodę i rozdziel je do kilku zbiorników, jeśli jest ich dużo.

METAMORFOZA

Czas do wyklucia jaj nie jest udokumentowany. W temperaturze około 27 °C kijanki przechodzą metamorfozę po mniej więcej 41 dniach; w naturze trwa to co najmniej dwa miesiące.

Gdy pojawią się przednie kończyny, kijanka musi mieć łatwą możliwość wyjścia z wody. Obniż poziom wody i włóż ukośnie ułożone kamienie, korek lub rośliny pływające, aby mogła się wydostać i nie utonęła.

ODCHÓW MŁODYCH

Świeżo przeobrażone młode są małe i trzeba je karmić codziennie muszkami owocowymi i maleńkimi świerszczami, oprószonymi wapnem. Trzymaj je w wilgotnym terrarium odchowowym z roślinami i płaską miską z wodą, a także sortuj według wielkości, bo większe osobniki zjadają mniejsze. Tempo wzrostu i wiek osiągnięcia dorosłych rozmiarów nie są udokumentowane.

Zdrowie i częste błędy

Brak wiedzy o chorobach specyficznej dla tego gatunku. Problemy, które powtarzają się u pokrewnych australijskich rzekotek, to:

- Nadwaga: zbyt dużo pokarmu powoduje fałdy tłuszczu nad oczami i błoną bębenkową. Karm oszczędnie.
- Infekcje skóry: czerwone lub sinawe przebarwienia oraz białe, watowate obszary na brzuchu i tylnych kończynach są wywoływane przez bakterie i grzyby i wymagają szybkiego leczenia.
- Problemy z drogami oddechowymi przy słabej wentylacji i zastoju wilgotnego powietrza.
- Niedobór wapnia i witamin: skurcze lub drżenie kończyn są sygnałem alarmowym.
- Grzyb chytrid (*Batrachochytrium dendrobatidis*) występuje w dzikich populacjach australijskich żab. Nigdy nie wypuszczaj żab ani kijanek na wolność.

Zwróć się do weterynarza znającego się na płazach i odizoluj zwierzę, jeśli źle się czuje.

Czytaj więcej: Wapń, witaminy i suplementy Czytaj więcej: Kwarantanna i higiena

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.